

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÁ PAKA, HUSITSKÁ 1695
absolventská práce

**ZMAPOVÁNÍ OPUŠTĚNÝCH
BUDOV NA JIČÍNSKU**

Dominik Budziewski

Vedoucí absolventské práce: Mgr. Soňa Chocholáčová

Předmět: Zeměpis

Školní rok: 2016/17

Prohlašuji, že jsem absolventskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a materiálů. Všechny použité zdroje jsem citoval.

Souhlasím s tím, aby má absolventská práce byla k dispozici zájemcům o její studium.

V Nové Pace dne 6. června 2017

Rád bych touto cestou poděkoval vedoucí mé absolventské práce Mgr. Soně Chocholáčové za cenné rady a ve mě vloženou důvěru. Dále pak p. Petru Pavlovi a pí. Nadě Hamanové za vstřícnost při poskytování archivních fotografií, p. Rudolfu Šimkovi a pí. Šárce Maškové Janatové za podrobné informace o mlýnech a mlynářské činnosti všeobecně a v neposlední řadě též mé spolužačce Sáře Martincové za příjemný doprovod při fotodokumentaci budov.

Obsah

1. Úvod	7
2. Bělá u Pecky č. p. 44	8
2.1. Historie	8
2.1.1. Přehled majitelů	11
2.2. Současný stav	12
2.2.1. Fotografie	12
2.3. Budoucí využití	15
3. Hořice č. p. 706	16
3.1. Historie	16
3.1.1. Přehled majitelů	21
3.2. Současný a budoucí stav	21
3.2.1. Fotografie	22
4. Pecka č. p. 72	25
4.1. Historie	25
4.1.1. Přehled majitelů	27
4.2. Současný stav	29
4.2.1. Fotografie	29
4.3. Budoucí využití	31
5. Soudná č. p. 5	32
5.1. Historie	32
5.2. Současný stav	33
5.2.1. Fotografie	34
5.3. Budoucí využití	41
6. Ústí č. p. 40	42
6.1. Historie	42
6.1.1. Přehled majitelů	43
6.2. Současný stav	44
6.2.1. Fotografie	44
6.3. Budoucí využití	55
7. Závěr	56

8.	Seznam použité literatury a internetových zdrojů	57
9.	Seznam obrázků	59
10.	Seznam tabulek	63
11.	Seznam použitých symbolů a zkratek	64

” Staré se rozpadá, časy se mění
a nový život kvete na ruinách. “

– Friedrich Schiller, *Vilém Tell*

1. Úvod

Historie je všude kolem nás. Ať už sepsaná na papíře nebo ve formě různých památek či budov. Mnohé z nich skrývají tajemství letmo procházejícímu člověku na první pohled zcela neznámá. Možná ještě více fascinující pak jsou budovy opuštěné a cílem právě této absolventské práce bylo několik takových najít a zmapovat jejich historii a současný stav.

Téma „Zmapování opuštěných budov na Jičínsku“ jsem si vybral sám, protože částečně kombinuje dva z mých nejoblíbenějších předmětů, dějepis a zeměpis, navíc psaní podobných prací a různých článků, k nimž si musíte sehnat podklady a všechny potřebné informace, mě moc baví.

Pro tuto absolventskou práci jsem si vybral celkem pět budov. Informace o každé z nich jsou rozděleny do tří hlavních kapitol: historie, současný stav a budoucí využití. Ke každé budově je též připojena její podrobná fotodokumentace. Na konci práce pak je uveden seznam zdrojů, obrázků, tabulek a použitých zkratk.

2. Bělá u Pecky č. p. 44

Dům č. p. 44, známý též jako Malý či Šmídův mlýn, je třípatrová budova v Bělé u Pecky, která dříve sloužila jako mlýn. Nachází se za vsí, vlevo od silnice II/284 do Lázní Bělohradu. Od silnice k domu vede příjezdová cesta, malý most, pod kterým protéká řeka Javorka ohrazená částečně dochovaným jalovým žlabem.¹ Nad tímto se ještě v horní části pozemku nachází druhý dům, ten je však zřejmě obydlený.

Obrázek č. 1: Pohled na celou budovu (Zdroj: autor)

2.1. Historie

Vznik mlýna můžeme klást do druhé poloviny 18. století, kdy byl mlýnem poddanským.² Prvním známým mlynářem tu byl od roku 1807 Antonín Tauchman, který tu hospodařil do roku 1838, kdy jej vystřídal Václav Malý. Ten tu ale nepobyl příliš dlouho, ještě ten samý rok totiž mlýn převzali manželé Hradečtí, kteří jsou jako majitelé vedeni do roku 1841, kdy ve mlýně začal hospodařit mlynář Erban. Po něm se zde vystřídalo ještě několik dalších majitelů. Od roku 1845 to byl mlynář Zelinka

¹ Jako jalový žlab je označováno umělé (často kamenné) ohrazení vodního toku (viz obr. 11).

² Poddanský byl ten mlýn, jehož majitelem byl mlynář, ale stejně z něj něco platil vrchnosti. Vrchnostenský (nebo panský) mlýn naopak patřil vrchnosti a mlynář tam byl jen v nájmu.[1]

a o pět let později Crhovi, které v roce 1855 nahradil František Tůma. O pouhé dva roky později mlýn převzali manželé Plecháčovi a po nich roku 1859 Josef Mor.

Nejdéle hospodařící rodinou zde byli Šmídovi. Od roku 1868 mlýn vlastnil Václav Šmíd, který mlýn roku 1870 předal svému synovi, rovněž Václavovi. Ten zde působil patnáct let, přesněji do roku 1885, kdy mlýn převzali Václav a Františka Šmídovi. Od roku 1905 je jako majitel veden opět Václav Šmíd (předchozí majitel z roku 1870).

Za první světové války fungoval jako mlýn námezdní.³ Jak uvádí bělská kronika k roku 1918: „Rolníci byli rozděleni na tři skupiny. Každá skupina dávala obilí do mlýna týž den za přítomnosti úřední osoby (např. správce školy). Po semletí zase byla mouka této skupině vydána najednou. Promelek byl 3–4 kg. Od mletí se platilo 7.60 K. Ve skutečnosti se platilo více, neboť každý byl rád, když mu mlynář něco tajně semlel. Ve Bělé se mlelo u p. Šmída. Komise musela často hodně přehlédnouti.“

Obrázek č. 2: Budova mlýna před zvýšením mlýnice v roce 1926, přesné datum není známé (Zdroj: archiv pí. Nadi Hamanové)

Od roku 1919 ve mlýně hospodařili Karel a Anna Šmídovi, od roku 1930 pak je jako majitel veden pouze Karel Šmíd. V srpnu 1926 byla na žádost mlynáře zvyšována mlýnice. Stavbu prováděl p. Hišman z Lázní Bělohradu.

³ V námezdních mlýnech bylo zakázkově zpracovááno obilí jednotlivým konkrétním zákazníkům.[2]

Obrázek č. 3: Obyvatelé mlýna, pravděpodobně již po zvýšení mlýnice, přesné datum není známo (Zdroj: archiv pí. Nadi Hamanové)

Obrázek č. 4: Seznam obyvatel domu č. p. 44 na archu ze sčítání lidu v roce 1921 (Zdroj: SOA v Zámrsku)

Mlýnská činnost zde byla ukončena na počátku 50. let 20. století, ovšem ještě v 60. letech byla ve mlýně mleta, šrotována a mísená krmiva pro potřeby Zemědělského a zásobovacího nákupního podniku, který měl budovu ve správě a využíval ji jako sklad. Tehdy to byl jeden ze čtyř mlýnů, které zůstaly na celém novopackém okrese v chodu, původně jich bylo 22.[3] Od 70. let měl budovu ve správě

n. p. Domácí potřeby, který tam skladoval své zboží. Při mlýně rovněž stály chlévy, ve kterých byl chován hovězí dobytek na výkrm, v polovině 80. let však byly zbourány.

Po roce 1990 byl mlýn spolu s vilou a přilehlými pozemky navrácen v rámci restitucí potomkům původních majitelů, rodině Jínů.[4][5][6]

2.1.1. Přehled majitelů

Tabulka č. 1: Přehled majitelů domu č. p. 44 v Bělé u Pecky

Od roku	Jméno
1807	Antonín Tauchman
1838	Václav Malý
1838	manželé Hradečtí
1841	mlynář Erban
1845	mlynář Zelinka
1850	manželé Crhovi
1855	František Tůma
1857	manželé Plecháčovi
1859	Josef Mor
1868	Václav Šmíd
1870	Václav Šmíd (syn)
1885	Václav a Františka Šmídovi
1905	Václav Šmíd (syn)
1919	Karel a Anna Šmídovi
1930	Karel Šmíd
50. léta 20. století	Zemědělský a zásobovací nákupní podnik
70. léta	n. p. Domácí potřeby

po roce 1990	rodina Jínů
--------------	-------------

2.2. Současný stav

V současné době je budova značně zanedbaná a postupně čím dál tím více chátrá. Zmizelo původní mlýnské kolo, z velké části i původní vybavení a část střechy (obr. 6). Na budově jsou též patrné dva vyznačené roky: 1906 (obr. 8) a 1941 (obr. 9). Celý objekt, i se zřejmě obydleným domem v horní části pozemku, je střežen psem.

2.2.1. Fotografie

Obrázek č. 5: Pohled od silnice (Zdroj: autor)

Obrázek č. 6: *Detail chybějící střechy* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 7: *Bližší pohled na část budovy* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 8: Rok na budově: 1906 (Zdroj: autor)

Obrázek č. 9: Rok na budově: 1941 (Zdroj: autor)

Obrázek č. 10: *Most s příjezdovou cestou, pod níž protéká řeka Javorka s částečně dochovaným jalovým žlabem* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 11: *Detail jalového žlabu* (Zdroj: autor)

2.3. Budoucí využití

Myslím si, že v budoucnu by byla vhodná celková rekonstrukce objektu, nikoliv však jeho demolice.

3. Hořice č. p. 706

Dům č. p. 706, známý též jako Goldschmidtova vila, je vila v Hořicích. Nachází se u silnice II/300 v Maixnerově ulici na poměrně rozsáhlém pozemku, jehož součástí je i zahrada. Mezi lety 1994–2007 byla zapsaná na seznamu kulturních památek ČR.

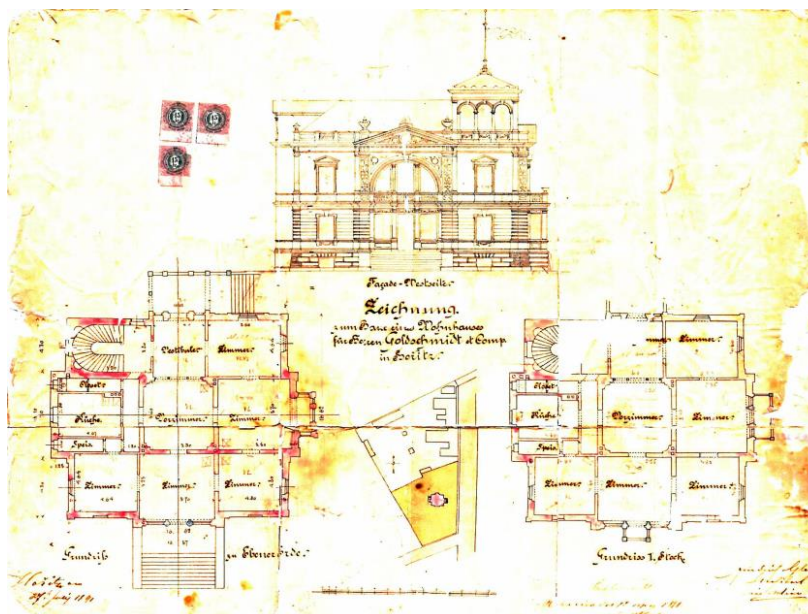

Obrázek č. 12: Celkový pohled na budovu, snímek pochází z března 2016, tedy před začátkem rekonstrukce (Zdroj: František Vlček)

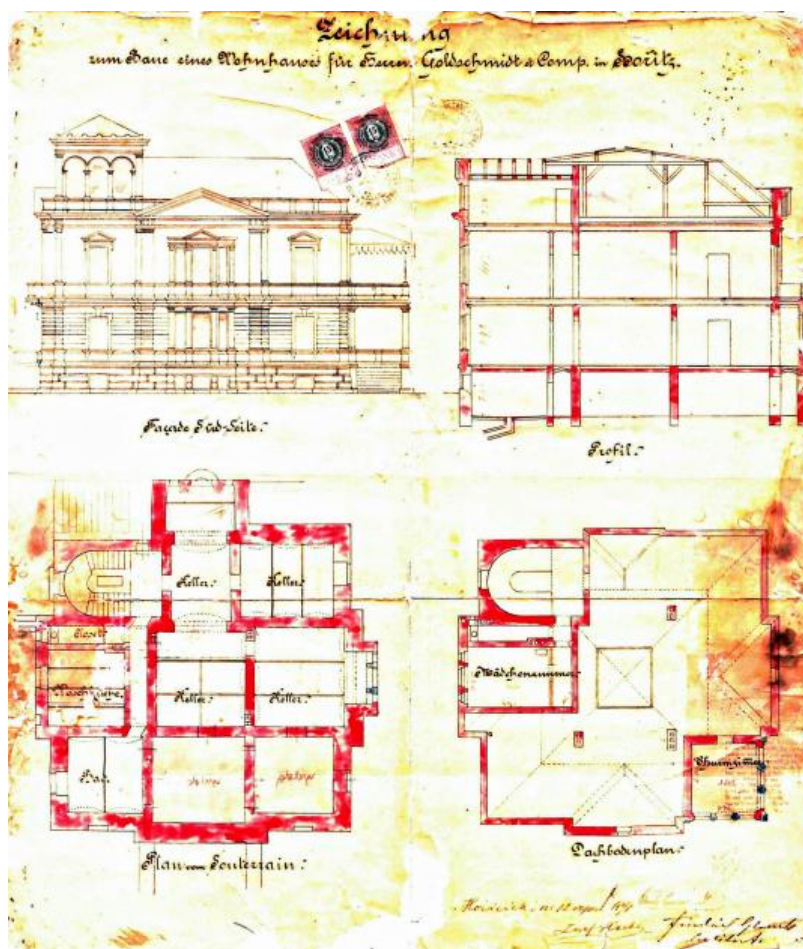
3.1. Historie

V letech 1857–1860 nechali bratři Ferdinand a Josef Goldschmidtovi, zakladatelé textilní firmy Goldschmidt a spol.,⁴ postavit na Borku (dnešní Maixnerově ulici) mechanickou tkalcovnu. Na pozemku severně od ní pak nechali dle návrhu neznámého vídeňského architekta vybudovat mezi lety 1891–1893 rezidenční tovární vilu. V podnikání se jim dařilo, v polovině 60. let 19. století továrna zaměstnávala zhruba 80 dělníků, kteří pracovali na 103 mechanických stavech. Roku 1888 proto nechali v Havlíčkově ulici postavit tkalcovnu druhou.

⁴ V některých publikacích též uváděné jako Goldschmidt and company.

Obrázek č. 13: Plány domu z roku 1891 (Zdroj: [8])

Obrázek č. 14: Plány domu z roku 1891 (Zdroj: [8])

Období prosperity však zarazila velká hospodářská krize v roce 1929. Goldschmidtovi byli nuceni tkalcovnu v Havlíčkově ulici prodat, tu v Maixnerově ulici si ale spolu s vilou drželi. Přesněji do roku 1931, kdy tkalcovna zastavila výrobu, a oba objekty připadly do majetku Heřmanu Reifovi z Vídně.

Reif byl majitelem vily do roku 1935. Téhož roku činil soudní odhad hrubého nájemného 9 460 Kč. V roce 1941 přešla budova do vlastnictví Růženy Kubcové a její rodiny, tj. dcery Jiřiny a manžela Františka, který však 4. července 1944 zemřel. 19. září 1948, čtyři roky po jeho smrti, se Růžena Kubcová provdala za p. Andrejse a společně vilu pronajímali.

Obrázek č. 15: Manželé Andrejsovi (Zdroj: [8])

Ve své době v ní žilo až pět rodin. I přes poměrně dobrou kvalitu bydlení se několik nedostatků našlo. Například sociální zařízení bylo jen jedno na patře, okna profukovala a místy do domu i zatékalo. Nejhůře na tom asi byl byt manželů Říhových. K 8. říjnu 1961 do všech tří místností bytu zatékalo, omítka opadávala.

Kvůli nedostatku financí na údržbu vily se ji Andrejsovi v roce 1970 rozhodli prodat. Za zhruba 85 tisíc Kč ji odkoupil n. p. Československé státní automobilové opravny (ČSAO), který zde chtěl umístit své kanceláře a z části budovy udělat skladiště, to však bylo zamítnuto. Poslední nájemníci se z vily odstěhovali přibližně roku 1978, tedy pouze několik let před tím, než byl v roce 1982 celý zbytek vily prohlášen okresním hygienikem za neobyvatelný.

V roce 1990 budovu odkoupila firma Hacar, která i přesto, že byl vile v roce 1994 udělen status kulturní památky, nijak neinvestovala do jejích oprav. V opuštěné budově se rovněž začali zabydlovat bezdomovci a narkomani, které prozradil až požár v roce 1997, jež kompletně zničil zachovalý interiér a střešní konstrukci domu. Za to všechno byla Hacaru městským úřadem udělena pokuta ve výši 45 tisíc korun.

10199/16-5809
ČEP

90-958/94

E.O.V. 10199 ✓

Ministerstvo kultury České republiky

Valdštejnská 10
118 11 Praha 1
P.B. 74

Státní ústav památkové péče
Valdštejnské nám. č. 8/102, Praha 7

Došlo 21-11-1994 4573
Čj.
Přílohy: Odd:

Telefon 513 1111
Fax 248 105 97

Č S A O , akciová společnost
ředitel Ing. Fidler
Pražská 691
500 02 Hradec Králové

343937

č. r. 5809

Váš dopis značkový dne Naše značka Vytiskelinka V Praze dne 14.11.1994
č.j. 7.287/93/S1 Váša

Věc: Hořice v Podkrkonoší, okr. Jičín - vila čp. 706, st.p.č. 766 -

Ministerstvo kultury ČR zahájilo na základě návrhu Památkového ústavu v Pardubicích řízení o prohlášení vily čp. 706 v Hořicích v Podkrkonoší, okres Jičín, st.p.č. 766 za kulturní památku.

V řízení si vyžádalo stanoviska všech orgánů a organizací státní památkové péče. Ministerstvo kultury ČR návrh posoudilo, zhodnotilo důvody v něm uvedené, vzalo v úvahu vyžádaná stanoviska a podle § 3 odst. 1 zákona č. 86/1987 Sb., o státní památkové péči

p r o h l a š u j e

vilu čp. 706 v Hořicích v Podkrkonoší, okr. Jičín, st.p.č. 766 za kulturní památku.

Je to jednopatrová vila z roku 1891 s fasádami členěnými rizalitty, balkony a balustrádami a trojúhelníkovými štíty. Pro stavbu je charakteristická kombinace rezného dřeva a omítaných ploch. Památkově hodnotná a architektonicky kvalitní pseudorenesanční vila s exteriéry i interiéry dochovanými intaktně bez pozdějších úprav.

Ing. arch. Kamila Matoušková, CSc.,
ředitelka odboru památkové péče MK ČR

Co: SÚPP - dr. Váňa
Pardubice
Okr. úř. Jičín
vl.

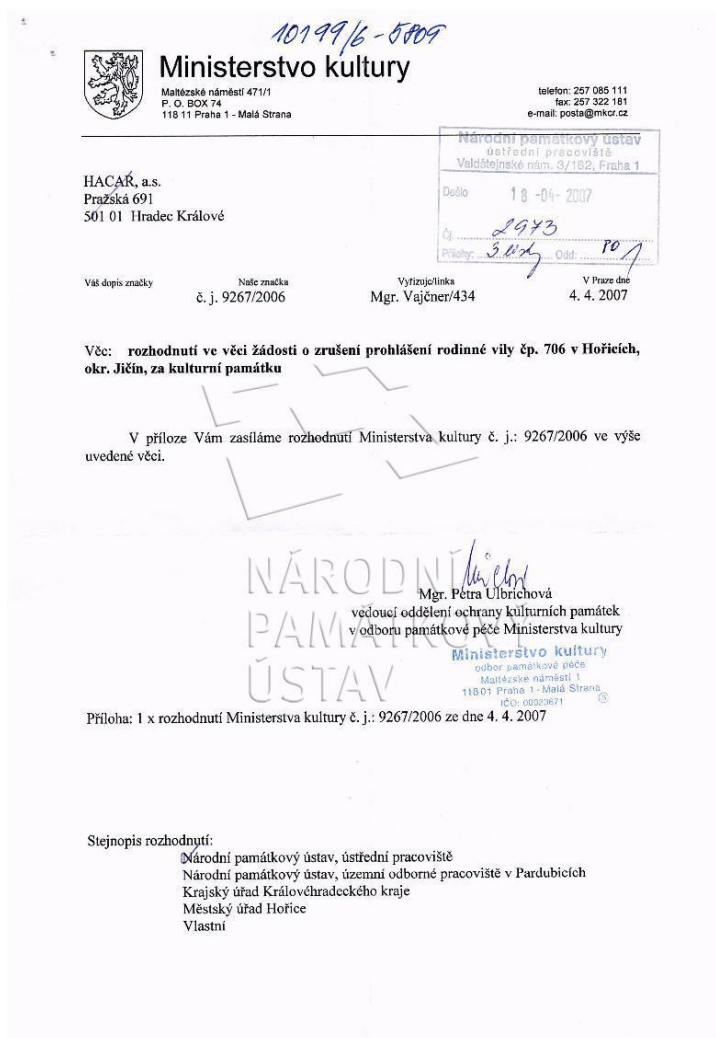
Ol-di. Navrátil 25/11/94
Dr. Váňa 23/12/94
Ing. Lázar

Bankovní spojení ČNB Praha 1, č.ú. 3424-001/0710 IČO 00023 671 Dálnopis 122317

Obrázek č. 16: Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o udělení statusu kulturní památky (Zdroj: NPÚ)

Zhruba od roku 2004 vilu vlastnil Ing. Petr Peroutka. Tu podle vlastních slov získal za peníze, které mu údajně lidé z Hacaru dlužili, a místo splátky na něj převedli nemovitost. Sám Peroutka se do rekonstrukce či zastřešení také nepustil, zejména kvůli vysokým finančním nákladům. Místo toho v roce 2007 ve spolupráci s Hacarem

inicioval řízení o odebrání statusu kulturní památky. Rozhodující byl nakonec havarijní stav celého objektu.[7][8][9][10]

Obrázek č. 17: Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o zrušení památkové ochrany (Zdroj: NPÚ)

(Pro zobrazení celého dokumentu rozklikněte obrázek.⁵)

⁵ Dostupný též z WWW: <http://iispp.npu.cz/mis_public/documentDetail.htm?id=755378>.

3.1.1. Přehled majitelů

Tabulka č. 2: *Přehled majitelů domu č. p. 706 v Hořicích*

Od roku	Jméno
1891	Ferdinand a Josef Goldschmidtovi
1931	Heřman Reif
1941	Kubcovi (Andrejsovi)
1970	n. p. ČSAO
1990	Hacar
2004	Petr Peroutka
2017	manželé Němečkovi

3.2. Současný a budoucí stav

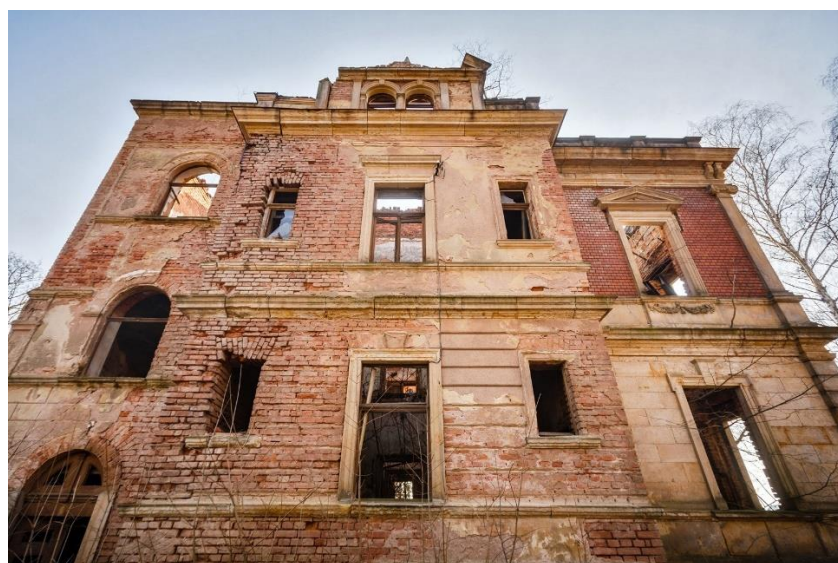
Krátce před dokončením této absolventské práce stavbu převzali noví majitelé, manželé Němečkovi, a ti se rozhodli investovat do její celkové rekonstrukce. Hned prvním krokem bylo zabezpečení základů a nosných zdí stavby a její zastřešení, dále pak rozsáhlé sanační práce. V plánu je vile navrátit její původní, co možná nejvěrnější neorenesanční podobu.[11]

Před začátkem těchto prací se budova nacházela ve značně havarijním stavu, neopomínaje to, že podstatnou část interiéru zcela zničil požár v roce 1997, něco málo však zůstalo.

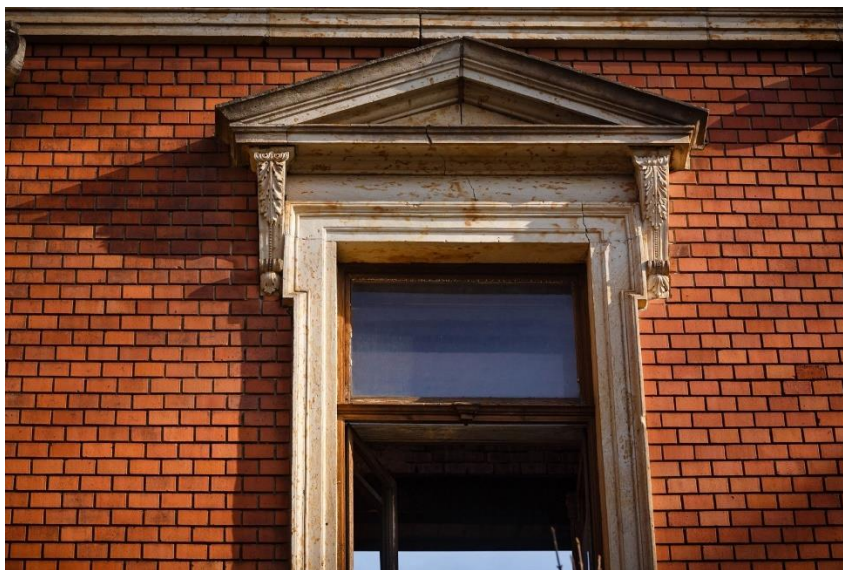
3.2.1. Fotografie

Obrázek č. 18: *Vila během začátku rekonstrukce, březen 2017* (Zdroj: Michal Ludvík)

Obrázek č. 19: *Budova před začátkem oprav, březen 2016* (Zdroj: František Vlček)

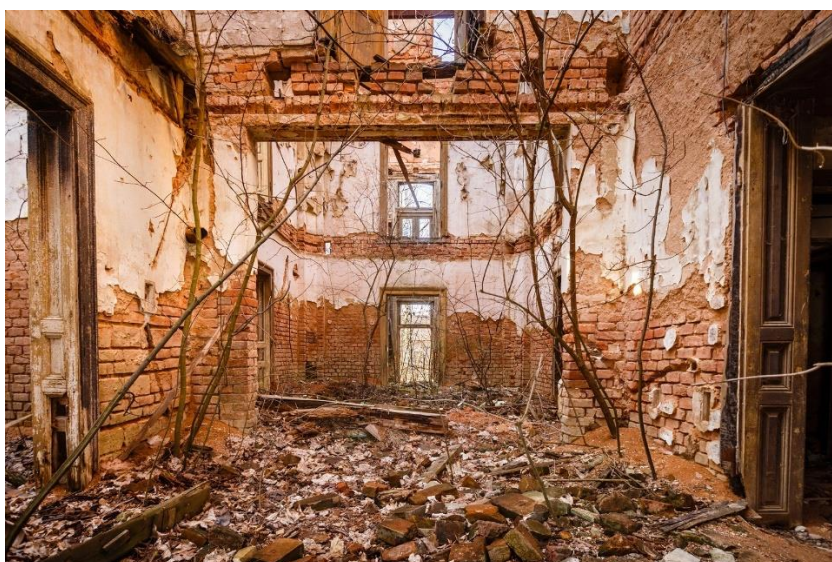
Obrázek č. 20: Původní vzhled oken, březen 2016 (Zdroj: František Vlček)

Obrázek č. 21: Čtyřhranná věž, březen 2016 (Zdroj: František Vlček)

Obrázek č. 22: Točité schodiště bylo jednou z výrazných dominant vily, březen 2016 (Zdroj: František Vlček)

Obrázek č. 23: Zchátralý vnitřek budovy, březen 2016 (Zdroj: František Vlček)

4. Pecka č. p. 72

Dům č. p. 72, známý též jako Podzimkův, Mutinův či Peckovský mlýn, je bývalý mlýn v Pecce. Nachází se v dolní části obce nad fotbalovým hřištěm. Původně stál pod hrází bývalého rybníka, nic z toho se však již v dnešní Pecce nenachází.

Obrázek č. 24: Pohled na celou budovu (Zdroj: autor)

4.1. Historie

První písemná zmínka o mlýně pochází z roku 1322, tedy ze stejného roku jako pochází první písemná zmínka o celém městečku Pecka, avšak dá se předpokládat, že tu stál již mnohem déle. Tehdy vrchnostenský mlýn patřil Mutinovi, jednomu z dřívějších spolumajitelů Pecky. Po jeho smrti v roce 1381 se stal královským majetkem⁶ Václava IV., který v českých zemích vládl v letech 1378 až 1419. Poté jej opět vlastnili páni z Pecky, přesněji do roku 1468, kdy přešel do majetku pánů z Rožmitálu a následně pánů Hořických.

Roku 1543 připadl Jindřichu Škopkovi z Bílých Otradovic a později jeho synovi Janovi. Po Janově smrti v roce 1599 byl celý jeho peckovský rozdělen mezi jeho tři

⁶ „Jedná se o majetek, který vlastnil či spravoval panovník resp. královská komora.“[11]

syny. Mlýn připadl bratrům Karlovi a Adamovi, každý dostal jednu polovinu. Když Karel Škopek zemřel, tak jeho polovinu mlýna získala vdova Barbora, která se v roce 1603 znovu provdala, jejím manželem se stal Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic.[13] Druhou polovinu prodal Adam Škopek v roce 1612 Anně Salomeně, v té době již třetí ženě Kryštofa Haranta.

Roku 1624 celé peckovské panství, a tedy i mlýn, od Anny Salomeny odkoupil Albrecht z Valdštejna, který jej následně roku 1627 daroval kartuziánskému klášteřu ve Valdicích. Původně dřevěný mlýn nechali mniši přestavět do kamenné podoby, ve které je nám známá dodnes. O přestavbě svědčí nápis a znak z roku 1773 na východním štítu budovy (obr. 26).

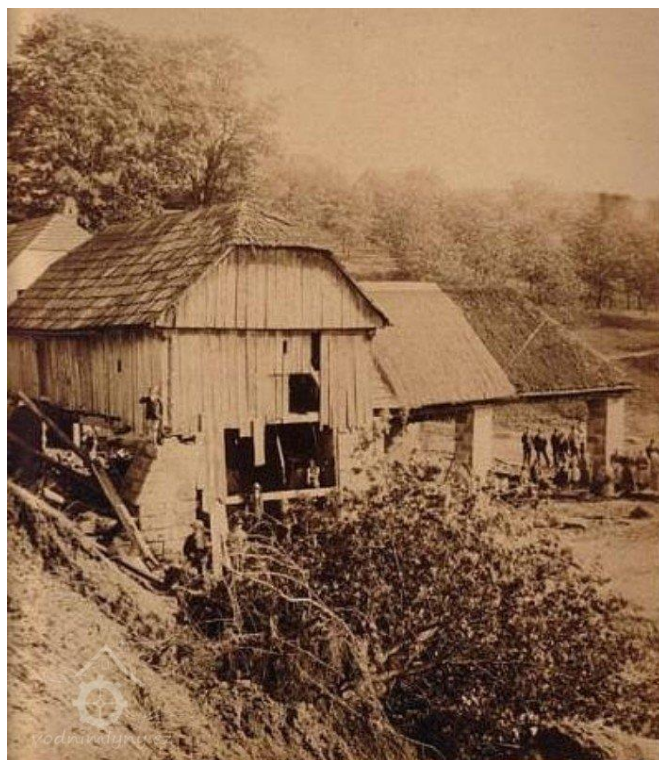
V roce 1779 kartuziáni mlýn po více než 150 letech jeho vlastnictví prodali. Jeho novým majitelem byl až do roku 1791 Jan Jiří Růcker. Poté jej vlastnili František a B. Baudyšovi a od roku 1829 Ignác Tiks. Nepobyl tu však příliš dlouho, protože ještě téhož roku mlýn převzal J. Opolský, který tu hospodařil do roku 1834/5. Po něm mlýn vlastnili Josef a Anna Erbenovi z Pecky a od 2. června 1840 František Erban ze Stupné. 2. srpna 1841 mlýn koupili Jan a Kateřina Kopečtí z Nové Vsi u Lomnice, kteří tu byli do roku 1860, kdy mlýn přešel do majetku Vencla a Anny Mühlových ze Stupné. Za jejich působení mlýn v roce 1861 zasáhl požár, během něhož vyhořely chlévy a stodola. Když pak manžel zemřel, tak si vdova Mühlová ještě mlýn dva roky držela.

Později se majitelé mlýna dost často měnili: od roku 1864 to byl František Bezstarosti, od roku 1868 Jan Nosek, po něm mezi lety 1870–1885 Antonín Birman následovaný Františkem Knapem. Ten mlýn ještě tentýž rok prodal M. Noskové, které patřil až do roku 1892, kdy jej převzali Jindřich a M. Čeřovští. Po nich jsou jako majitelé od roku 1901 vedeni Antonín a Josef Vágnerovi. Ti tu hospodařili 16 let a v roce 1917 mlýn prodali manželům Josefu a Františce Blahovcovým. Po nich tu ještě od roku 1919 nakrátko působil mlynář Patočka, ještě 27. února téhož roku však mlýn za trhovou cenu 40 tisíc Kč koupili manželé Antonín a Františka Podzimkovi. Podzimek byl zároveň posledním mlynářem, který zde hospodařil.

Během druhé světové války byl provoz mlýna dne 23. listopadu 1941 zastaven a do chodu byl opět uveden až po jejím konci, přesněji 5. září 1945 po celkové vnitřní

úpravě. V provozu však nezůstal příliš dlouho, neboť 30. června 1949 byl zastaven již natrvalo.

Samostatnou kapitolou historie mlýna jsou pak povodně. Ty jej zasáhly hned několikrát, a to v letech 1761, 1771, 1897, 1920 a 1923, přičemž ty z 13. května 1897 byly zřejmě nejhorší, protože při nich byla zcela zničena přilehlá pila. Místo ní byla v dolní části mlýna zřízena výroba šindelů a cirkulárka.[14][15]

Obrázek č. 25: Pila po povodních v roce 1897 (Zdroj: vodnimlyny.cz)

4.1.1. Přehled majitelů

Tabulka č. 3: Přehled majitelů domu č. p. 72 v Pecce

Od roku	Jméno
?	Mutina
1381	královský majetek (Václav IV.)
?	páni z Pecky

1468	páni z Rožmitálu
?	páni Hoříčtí
1543	Jindřich Škopek
?	Jan Škopek
1599	Karel a Adam Škopkovi
1612	Kryštof Harant a Anna Salomena
1624	Albrecht z Valdštejna
1627	kartuziáni
1779	Jan Jiří Rücker
1791	František a B. Baudyšovi
1829	Ignác Tiks
1829	J. Opolský
1834/5	Josef a Anna Erbenovi
1840	František Erban
1841	Jan a Kateřina Kopečtí
1860	Vencel a Anna Mühlovi
1864	František Bezstarosti
1868	Jan Nosek
1870	Antonín Birman
1885	František Knap
1885	M. Nosková
1892	Jindřich a M. Čeřovští
1901	Antonín a Josef Vágnerovi
1917	Josef a Františka Blahovcovi
1919	mlynář Patočka

1919	Antonín a Františka Podzimkovi
------	--------------------------------

4.2. Současný stav

Původní konstrukce mlýna je v západní části budovy patrná dodnes (obr. 27), stejně tak jako již zašlý nápis „VÁLCOVÝ MLÝN“ na průčelí domu (obr. 28). Svému původnímu účelu, tedy mlynářské činnosti, však již budova neslouží, jedna její část je zřejmě využívána jako sklad pro opotřebované věci a pracovní náčiní.

4.2.1. Fotografie

Obrázek č. 26: Nápis se znakem odkazující na přestavbu mlýna v roce 1773 (Zdroj: autor)

Obrázek č. 27: Vnitřek budovy se zřetelnými pozůstatky původního vybavení mlýna, násypka (Zdroj: autor)

Obrázek č. 28: Zašlý nápis „VÁLCOVÝ MLÝN“ na průčelí domu (Zdroj: autor)

Obrázek č. 29: Číslo popisné nad původními dveřmi domu (Zdroj: autor)

4.3. Budoucí využití

Západní část domu evidentně v zas tak špatném stavu není, ta východní by však potřebovala zrekonstruovat. To samé platí i o celé fasádě budovy.

5. Soudná č. p. 5

Dům č. p. 5 je roubenka nacházející se v obci Soudná u silnice II/286 směrem na Jičín. Součástí poměrně rozsáhlého pozemku je i studna a stodola. Od roku 1958 je roubenka zapsaná na seznamu kulturních památek ČR.

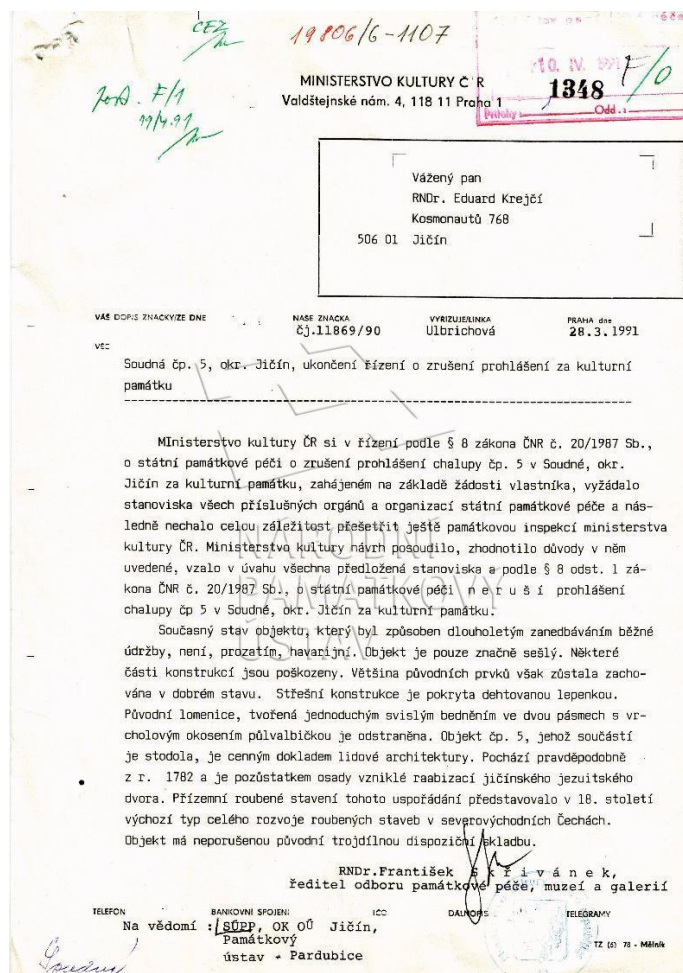

Obrázek č. 30: Pohled na celou usedlost (Zdroj: autor)

5.1. Historie

Roubenka pochází pravděpodobně z roku 1782 a je pozůstatkem osady vzniklé raabizací⁷ jičínského jezuitského dvora, jak dokládá dokument Ministerstva kultury ČR z roku 1991 (obr. 31). 3. května 1958 byla prohlášena kulturní památkou. V roce 1991 se majitel objektu pokoušel o zrušení památkové ochrany, avšak neúspěšně. Podle Národního památkového ústavu nebyla roubenka v té době, alespoň prozatím, v havarijním stavu, nýbrž pouze značně sešlém.

⁷ Jako raabizace je označována reforma Marie Terezie, podle níž byla část vrchnostenské půdy přidělována za poplatek nevolníkům.[16]

Obrázek č. 31: Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o zachování památkové ochrany (Zdroj: NPÚ)

5.2. Současný stav

Roubenka se nenachází zrovna v nejlepším stavu, evidentně o ni dlouho nikdo nedbal, stejně tak jako o zarostlý pozemek, avšak její vybavení je zcela původní. Ve světnici se dodnes nachází kamna (obr. 35) a dřevěná lavička (obr. 36), ve zbytku domu pak například skříňe nebo stůl (obr. 38).

Součástí pozemku je i studna s poškozeným rumpálem (obr. 33) a stodola (obr. 34).

5.2.1. Fotografie

Obrázek č. 32: *Detailnější pohled na roubenku* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 33: *Studna* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 34: *Samotná stodola* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 35: *Kamna ve světnici* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 36: Původní dřevěná lavička (Zdroj: autor)

Obrázek č. 37: Schody do sklepa (Zdroj: autor)

Obrázek č. 38: Další místnost roubenky, tentokrát se zachovalým stolem, skříněmi a dalšími věcmi (Zdroj: autor)

Obrázek č. 39: Pozůstatky doby minulé (Zdroj: autor)

Obrázek č. 40: DUDUC, Vladimír. Proč je tolik uzávěrek. Rudé právo. 1988-08-11, roč. 68, čís. 188, s. 2. ISSN 0032-6569 (Zdroj: autor)

Obrázek č. 41: Místo říšského rozhlasu v historii této války. Večerní České slovo. 1940-12-02, roč. 22, čís. 283, s. 1. – záznam projevu říšského ministra propagandy Josepha Goebbelse (Zdroj: autor)

Obrázek č. 42: Schody do podkroví (Zdroj: autor)

Obrázek č. 43: Podkroví roubenky se střechem a komínem (vpravo) táhnoucím se od kamen ve světnici (Zdroj: autor)

Obrázek č. 44: Nezamýšlené francouzské okno na štítě domu (Zdroj: autor)

Obrázek č. 45: Nezvaní hosté dům zřejmě využívali i k jiným účelům, na fotografii prázdné lahvičky po peroxidu vodíku (Zdroj: autor)

Obrázek č. 46: *A tohle všechno je skryto za nenápadnou bránou u silnice* (Zdroj: autor)

5.3. Budoucí využití

Interiér roubenky je z velké části dobře zachovalý, proto bych osobně ocenil, kdyby se o odkup celé usedlosti pokusilo město. Roubenku následně nechalo zrekonstruovat a v jejích prostorách zřídilo muzeum, které by bylo jako unikátní doklad lidové architektury v Podkrkonoší zpřístupněno veřejnosti.

6. Ústí č. p. 40

Dům č. p. 40 je budova v Ústí u Staré Paky, která původně sloužila jako mlýn. Nachází se na samotě za obcí mezi silnicí II/283 na jedné straně a řekou Oleškou na té druhé. Původně byl postaven před dnes již neexistující hrází bývalého Předslavcova rybníka po tom, co předchozí mlýn pod hrází smetla voda. Mlýnu je někdy přezdíváno Podlán, podle blízkého vrchu Lánu. Součástí pozemku jsou i stáje, komín a další jedna budova.

Obrázek č. 47: Pohled na celou usedlost (Zdroj: autor)

6.1. Historie

První dochovaná zmínka o mlýně pochází z roku 1654, tehdy ještě celá usedlost spadala pod kumbursko-úlibické panství. Ze zemských desek⁸ vyplývá, že mlýn k roku 1654 patřil Matěji Sulcovi. Po něm ho vlastnil Jan Tůma, od něhož mlýn 14. listopadu 1688 koupil jeho jediný zletilý potomek Daniel za 239 kop⁹ gr. č. Když pak Daniel Tůma

⁸ Zemské desky jsou předchůdcem pozemkových knih, tj. dokladů o vlastnictví půdy a jiných nemovitostí, jimiž je dnes např. katastr nemovitostí.[17]

⁹ Jedna kopa = 60 grošů.[18]

roku 1754 zemřel, tak celý majetek přešel na jeho dva nezletilé syny Jana a Josefa, do jejich plnoletosti však byl spravován bratrem zesnulého Alexandrem.

Roku 1779 si bratři dědictví po otci rozdělili – Jan Tůma si ponechal dům a Josef mlýn. Josef však svůj díl v roce 1827 prodal za 2 880 zl Janu Moravcovi. Od něj jej brzy poté, roku 1831, koupil Josef Hrubý.

V roce 1846 byla na celém pozemku provedena rozsáhlá přestavba. Původní dřevěný mlýn s pavlačí, arkýřem se sochou a zvonem z roku 1756 byl zbořen a znovu vystavěn do své nynější podoby. Přidána byla věž s hodinami a zvonem, na chodbách pak umístěny sochy svatých. U mlýna byla rovněž vybudována pila a stodola.

Po Hrubém mlýn deset let vlastnila jeho dcera, a to až do roku 1886, kdy jej prodala Petru Vávrovi. Kromě tohoto měli Vávrovi i druhý mlýn, shodou okolností také v Ústí, aby je od sebe odlišili, tak tomu druhému říkali Malý či V Polsku. V roce 1905 pořídil mlynář turbínu, která nahradila mlýnské kolo, a o dva roky později parní stroj. V roce 1926 přešel mlýn do vlastnictví Bohumila Vávry, což kromě písemných dokumentů dokládá i nápis nad dveřmi (obr. 49).[19]

6.1.1. Přehled majitelů

Tabulka č. 4: *Přehled majitelů domu č. p. 40 v Ústí*

Od roku	Jméno
?	Matěj Sulc
?	Jan Tůma
1688	Daniel Tůma
1754	Josef Tůma (do roku 1779 i bratr Jan)
1827	Jan Moravec
1831	Josef Hrubý
1876	dcera Josefa Hrubého
1886	Petr Vávra
1926	Bohumil Vávra

6.2. Současný stav

Samotná budova bývalého mlýna se nenachází ve vysloveně havarijním stavu. Kus její východní části je sice částečně zborcený (obr. 53), zbytek je však kromě spadané omítky celkem v pořádku. Za opravu by také rozhodně stála věž, která se však z důvodu nepříznivého počasí, jemuž byla vystavována, a let chátřání zborčila, pravděpodobně to bylo někdy mezi lety 2015/16 (obr. 51, 52). Vnitřek mlýna a přední část pozemku jsou navíc napěchovány různými odhozenými věcmi.

Součástí celé usedlosti jsou i stáje (obr. 56), komín (obr. 59) a ještě jedna další budova (obr. 54).

Na pozemku se dodnes dochovalo nějaké původní vybavení, např. pohon zemědělských strojů pod střechou mlýna (obr. 50) nebo součást tehdejší pily (obr. 55).

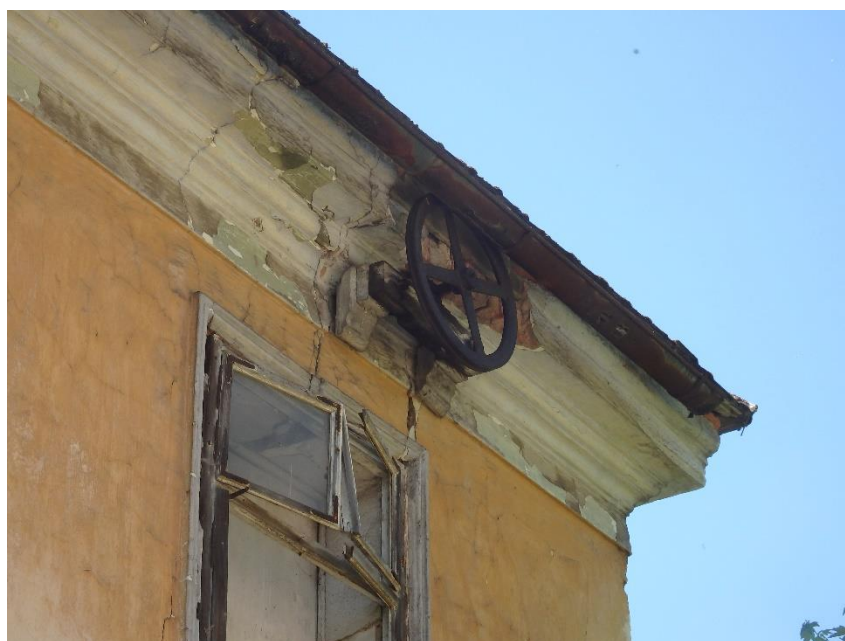
6.2.1. Fotografie

Obrázek č. 48: *Detailnější pohled na mlýn* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 49: Nápis „BOHUSLAV VÁVRA – MLYNÁŘ“ nad vstupními dveřmi (Zdroj: autor)

Obrázek č. 50: Dochovaný pohon zemědělských strojů (Zdroj: autor)

Obrázek č. 51: Věžička na střeše mlýna před svým zhroutilím, 2014 (Zdroj: Kolssteyn)

Obrázek č. 52: A dnes, 2017 (Zdroj: autor)

Obrázek č. 53: Zborcená východní část mlýna (Zdroj: autor)

Obrázek č. 54: Další budova, součást pozemku (Zdroj: autor)

Obrázek č. 55: Zřejmě pozůstatky stroje využívaného při pile (Zdroj: autor)

Obrázek č. 56: Bližší pohled na stáje (Zdroj: autor)

Obrázek č. 57: Vnitřek stáji (Zdroj: autor)

Obrázek č. 58: Dobou přemožená kadibudka (Zdroj: autor)

Obrázek č. 59: *Komín* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 60: *Když jsou dveře zamčené...* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 61: Stará dřevěná bedna (Zdroj: autor)

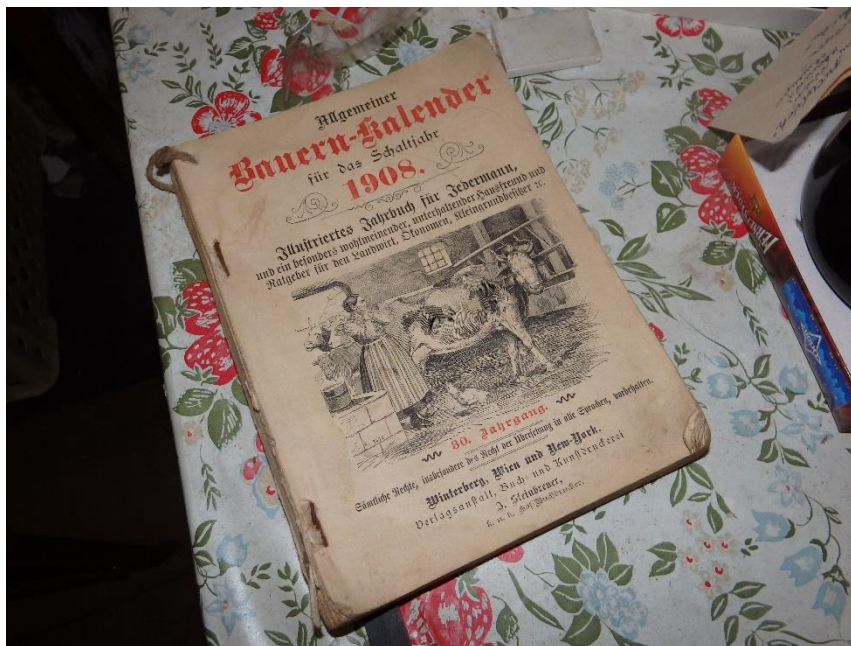
Obrázek č. 62: Čas? Ten se zde zastavil již dávno... (Zdroj: autor)

Obrázek č. 63: *Je libo šálek kávy?* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 64: *Upomínka na staré časy...* (Zdroj: autor)

Obrázek č. 65: Bauern-Kalender für das Schaltjahr 1908 (Zdroj: autor)

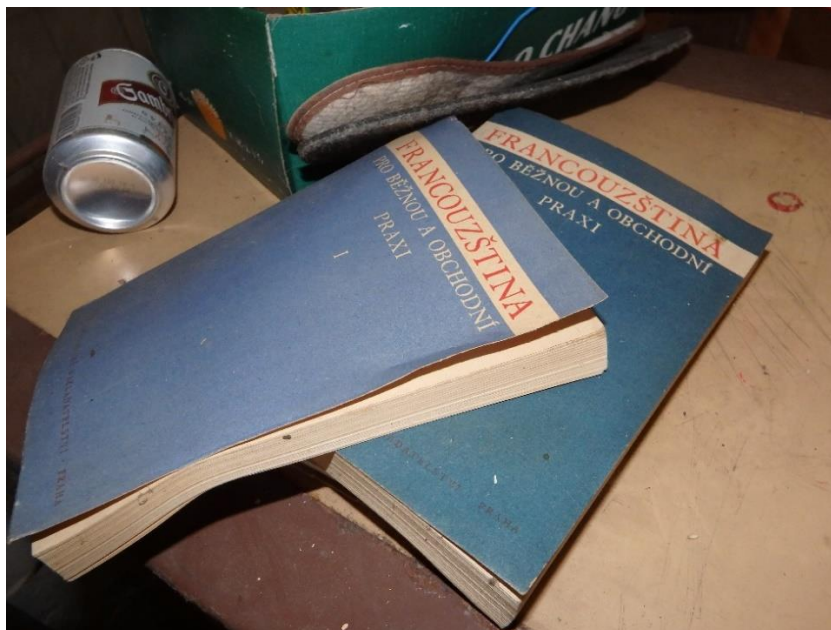
Obrázek č. 66: O jezdecké vášni bývalých majitelů svědčí kromě stájí a plakátů koní na skříních i sedlo v pokoji (Zdroj: autor)

Obrázek č. 67: Dům zřejmě opustili tak rychle, že zde dokonce nechali část svého oblečení a nejen to (Zdroj: autor)

Obrázek č. 68: Barevná sovětská televize Elektronika C-431D (Электроника Ц-431Д) se začala vyrábět někdy kolem 80. let minulého století (Zdroj: autor)

Obrázek č. 69: Budova je přímo prošpikována cizími jazyky (Zdroj: autor)

6.3. Budoucí využití

Myslím si, že mlýn jako takový by kromě rekonstrukce potřeboval především pořádně uklidit od ponechaných věcí, které jsou všemožně poházené, jak po samotné budově, tak na přilehlém pozemku.

7. Závěr

V této absolventské práci se mi povedlo zmapovat historii a současný stav pěti opuštěných budov. Zajímavým zjištěním je, že mnohé z nich kdysi fungovaly jako mlýny či zemědělské usedlosti. Čím starší také informace o nich máme, pokud vůbec, tak tím jsou méně podrobné.

Celkově se v okrese Jičín mnoho opuštěných budov nenachází.

Osobně zastávám názor, že by se opuštěné a zchátralé budovy, které jsou nějakým způsobem historicky cenné, neměly demolovat, dokládají totiž původní podobu daných měst, často i klidně celých regionů. Naopak by se mělo více investovat do jejich oprav, stejně jako se tomu stalo v případě Goldschmidtovy vily v Hořicích.

8. Seznam použité literatury a internetových zdrojů

- [1] EGERT, Jaroslav. *Historie mlýnů na Žehrovce*. 1. vyd. Modřišice : Presstar, 2011. 141 s. ISBN 978-80-87141-14-4. S. 22–23.
- [2] LAIKA, Viktor. *Námezdní mletí* [online]. Abeceda vodních pohonů, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://mve.energetika.cz/uvod/mlynnamezd.htm>>.
- [3] KLEMPERA, Josef. *Vodní mlýny v Čechách VI*. 1. vyd. Praha : Libri, 2003. 251 s. ISBN 80-7277-146-9. S. 112. [Dále jen Klempera]
- [4] Klempera, S. 238.
- [5] PAVEL, Petr; HAMANOVÁ, Naďa. *Peckovské vesnice: pohledy do historie vesnic na Peckovsku*. 1. vyd. Zlín : Tigris, 2013. 237 s. ISBN 978-80-7490-008-2. S. 213–215.
- [6] ŠPŮROVÁ, Helena; ŠIMEK, Rudolf, aj. *Malý, Šmídův mlýn* [online]. vodnimlyny.cz, 2012-10-09, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://vodnimlyny.cz/mlyny/objekty/detail/498-maly-smiduv-mlyn>>.
- [7] MAZANCOVÁ, Hana. ‚Hořická vila Tugendhat‘. Slavný dům chátrá, k mání je k rozebrání na kameny. *Lidovky.cz* [online]. 2016-03-21 [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <http://www.lidovky.cz/horicka-vila-tugendhat-slavny-dum-chatra-k-mani-je-k-rozebrani-na-kameny-134-/zpravy-domov.aspx?c=A160318_150031_ln_domov_hm>.
- [8] KOUKOLOVÁ, Veronika; VÁCLAVÍKOVÁ, Eliška; ČAPOUN, Vít. *Cesta životem aneb I domy umírají* [online]. Hořice : Hořické gymnázium, 2015 [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <http://www1.fs.cvut.cz/stretech/2015/sbornik_2015/0310.pdf>.
- [9] *Den architektury: Infolist vily* [online]. Turistický portál města Hořice, 2016 [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://infocentrum.horice.org/files/27-Infolist%20vily%20A4%20BW.pdf>>.
- [10] *Maixnerova 706, Hořice* [online]. prazdnedomy.cz, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<https://prazdnedomy.cz/profil.php?id=123>>.

- [11] BIČIŠTĚ, Pavel. Vzkříšení Goldschmidtovy vily, kdysi nejhezčí hořická vila prochází kompletní rekonstrukcí. *Hořice.org* [online]. 2017-05-19 [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://www.horice.org/vzkriseni-goldschmidtovy-vily-kdysi-nejhezci-horicka-vila-prochazi-kompletni-rekonstrukci/d-9702>>.
- [12] *Klíčové slovo : královský majetek* [online]. Soupis památek, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <http://www.soupisamatek.cz/arl-kcz/cs/detail-kcz_un_auth-l000007-Klicove-slovo-kralovsky-majetek/>.
- [13] ŠIMEK, Robert. Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic: Šlechtic vpravdě renesanční. *Euro.cz* [online]. 2011-12-16 [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://www.euro.cz/byznys/krystof-harant-z-polzic-a-bezdruzic-slechtic-vpravde-renesancni-861345>>.
- [14] PAVEL, Petr; ŠPŮROVÁ, Helena; ŠIMEK, Rudolf, aj. *Válcový mlýn v Pecce* [online]. vodnimlyny.cz, 2014-03-26, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<http://vodnimlyny.cz/mlyny/objekty/detail/2301-valcovy-mlyn-v-pecce>>.
- [15] Klempera, S. 232–233.
- [16] Příspěvatelé Wikipedie. *Raabizace* [online]. Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2016, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Raabizace&oldid=13414052>>.
- [17] Příspěvatelé Wikipedie. *Zemské desky* [online]. Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2016, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Zemsk%C3%A9_desky&oldid=14427834>.
- [18] Příspěvatelé Wikipedie. *Groš* [online]. Wikipedie: Otevřená encyklopedie, c2016, [cit. 2017-06-06]. Dostupný z WWW: <<https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Gro%C5%A1&oldid=14732188>>.
- [19] Klempera, S. 227–228.

9. Seznam obrázků

Obrázek č. 1: <i>Pohled na celou budovu</i> (Zdroj: autor)	8
Obrázek č. 2: <i>Budova mlýna před zvýšením mlýnice v roce 1926, přesné datum není známé</i> (Zdroj: archiv pí. Nadi Hamanové)	9
Obrázek č. 3: <i>Obyvatelé mlýna, pravděpodobně již po zvýšení mlýnice, přesné datum není známé</i> (Zdroj: archiv pí. Nadi Hamanové)	10
Obrázek č. 4: <i>Seznam obyvatel domu č. p. 44 na archu ze sčítání lidu v roce 1921</i> (Zdroj: SOA v Zámrsku).....	10
Obrázek č. 5: <i>Pohled od silnice</i> (Zdroj: autor)	12
Obrázek č. 6: <i>Detail chybějící střechy</i> (Zdroj: autor).....	13
Obrázek č. 7: <i>Bližší pohled na část budovy</i> (Zdroj: autor)	13
Obrázek č. 8: <i>Rok na budově: 1906</i> (Zdroj: autor)	14
Obrázek č. 9: <i>Rok na budově: 1941</i> (Zdroj: autor)	14
Obrázek č. 10: <i>Most s příjezdovou cestou, pod nímž protéká řeka Javorka s částečně dochovaným jalovým žlabem</i> (Zdroj: autor).....	15
Obrázek č. 11: <i>Detail jalového žlabu</i> (Zdroj: autor)	15
Obrázek č. 12: <i>Celkový pohled na budovu, snímek pochází z března 2016, tedy před začátkem rekonstrukce</i> (Zdroj: František Vlček).....	16
Obrázek č. 13: <i>Plány domu z roku 1891</i> (Zdroj: [8])	17
Obrázek č. 14: <i>Plány domu z roku 1891</i> (Zdroj: [8])	17
Obrázek č. 15: <i>Manželé Andrejsovi</i> (Zdroj: [8])	18
Obrázek č. 16: <i>Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o udělení statusu kulturní památky</i> (Zdroj: NPÚ).....	19
Obrázek č. 17: <i>Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o zrušení památkové ochrany</i> (Zdroj: NPÚ)	20
Obrázek č. 18: <i>Vila během začátku rekonstrukce, březen 2017</i> (Zdroj: Michal Ludvík)	22
Obrázek č. 19: <i>Budova před začátkem oprav, březen 2016</i> (Zdroj: František Vlček).....	22
Obrázek č. 20: <i>Původní vzhled oken, březen 2016</i> (Zdroj: František Vlček)	23
Obrázek č. 21: <i>Čtyřhranná věž, březen 2016</i> (Zdroj: František Vlček).....	23

Obrázek č. 22: <i>Točité schodiště bylo jednou z výrazných dominant vily, březen 2016</i> (Zdroj: František Vlček)	24
Obrázek č. 23: <i>Zchátralý vnitřek budovy, březen 2016</i> (Zdroj: František Vlček).....	24
Obrázek č. 24: <i>Pohled na celou budovu</i> (Zdroj: autor)	25
Obrázek č. 25: <i>Pila po povodních v roce 1897</i> (Zdroj: vodnimlyny.cz)	27
Obrázek č. 26: <i>Nápis se znakem odkazující na přestavbu mlýna v roce 1773</i> (Zdroj: autor)	29
Obrázek č. 27: <i>Vnitřek budovy se zřetelnými pozůstatky původního vybavení mlýna, násypka</i> (Zdroj: autor)	30
Obrázek č. 28: <i>Zašlý nápis „VÁLCOVÝ MLÝN“ na průčelí domu</i> (Zdroj: autor).....	30
Obrázek č. 29: <i>Číslo popisné nad původními dveřmi domu</i> (Zdroj: autor).....	31
Obrázek č. 30: <i>Pohled na celou usedlost</i> (Zdroj: autor)	32
Obrázek č. 31: <i>Rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o zachování památkové ochrany</i> (Zdroj: NPÚ)	33
Obrázek č. 32: <i>Detailnější pohled na roubenku</i> (Zdroj: autor)	34
Obrázek č. 33: <i>Studna</i> (Zdroj: autor)	34
Obrázek č. 34: <i>Samotná stodola</i> (Zdroj: autor).....	35
Obrázek č. 35: <i>Kamna ve světnici</i> (Zdroj: autor)	35
Obrázek č. 36: <i>Původní dřevěná lavička</i> (Zdroj: autor)	36
Obrázek č. 37: <i>Schody do sklepa</i> (Zdroj: autor)	36
Obrázek č. 38: <i>Další místnost roubenky, tentokrát se zachovalým stolem, skříněmi a dalšími věcmi</i> (Zdroj: autor)	37
Obrázek č. 39: <i>Pozůstatky doby minulé</i> (Zdroj: autor).....	37
Obrázek č. 40: <i>DUDUC, Vladimír. Proč je tolik uzávěrek. Rudé právo. 1988-08-11, roč. 68, čís. 188, s. 2. ISSN 0032-6569</i> (Zdroj: autor)	38
Obrázek č. 41: <i>Místo říšského rozhlasu v historii této války. Večerní České slovo. 1940-12-02, roč. 22, čís. 283, s. 1. – záznam projevu říšského ministra propagandy Josepha Goebbelse</i> (Zdroj: autor).....	38
Obrázek č. 42: <i>Schody do podkroví</i> (Zdroj: autor).....	39
Obrázek č. 43: <i>Podkroví roubenky se střechou a komínem (vpravo) táhnoucím se od kamen ve světnici</i> (Zdroj: autor)	39

Obrázek č. 44: <i>Nezamýšlené francouzské okno na štítě domu</i> (Zdroj: autor)	40
Obrázek č. 45: <i>Nezvaní hosté dům zřejmě využívali i k jiným účelům, na fotografii prázdné lahvičky po peroxidu vodíku</i> (Zdroj: autor).....	40
Obrázek č. 46: <i>A tohle všechno je skryto za nenápadnou bránou u silnice</i> (Zdroj: autor)	41
Obrázek č. 47: <i>Pohled na celou usedlost</i> (Zdroj: autor)	42
Obrázek č. 48: <i>Detailnější pohled na mlýn</i> (Zdroj: autor)	44
Obrázek č. 49: <i>Nápis „BOHUSLAV VÁVRA – MLYNÁŘ“ nad vstupními dveřmi</i> (Zdroj: autor)	45
Obrázek č. 50: <i>Dochovaný pohon zemědělských strojů</i> (Zdroj: autor)	45
Obrázek č. 51: <i>Věžička na střeše mlýna před svým zhroutilím, 2014</i> (Zdroj: Kolssteyn).....	46
Obrázek č. 52: <i>A dnes, 2017</i> (Zdroj: autor)	46
Obrázek č. 53: <i>Zborcená východní část mlýna</i> (Zdroj: autor)	47
Obrázek č. 54: <i>Další budova, součást pozemku</i> (Zdroj: autor).....	47
Obrázek č. 55: <i>Zřejmě pozůstatky stroje využívaného při pile</i> (Zdroj: autor).....	48
Obrázek č. 56: <i>Bližší pohled na stáje</i> (Zdroj: autor).....	48
Obrázek č. 57: <i>Vnitřek stájí</i> (Zdroj: autor).....	49
Obrázek č. 58: <i>Dobou přemožená kadibudka</i> (Zdroj: autor).....	49
Obrázek č. 59: <i>Komín</i> (Zdroj: autor)	50
Obrázek č. 60: <i>Když jsou dveře zamčené...</i> (Zdroj: autor).....	50
Obrázek č. 61: <i>Stará dřevěná bedna</i> (Zdroj: autor)	51
Obrázek č. 62: <i>Čas? Ten se zde zastavil již dávno...</i> (Zdroj: autor).....	51
Obrázek č. 63: <i>Je líbo šálek kávy?</i> (Zdroj: autor)	52
Obrázek č. 64: <i>Upomínka na staré časy...</i> (Zdroj: autor)	52
Obrázek č. 65: <i>Bauern-Kalender für das Schaltjahr 1908</i> (Zdroj: autor).....	53
Obrázek č. 66: <i>O jezdecké vášni bývalých majitelů svědčí kromě stájí a plakátů koní na skříních i sedlo v pokoji</i> (Zdroj: autor).....	53
Obrázek č. 67: <i>Dům zřejmě opustili tak rychle, že zde dokonce nechali část svého oblečení a nejen to</i> (Zdroj: autor)	54

- Obrázek č. 68: *Barevná sovětská televize Elektronika C-431D (Электроника Ц-431Д) se začala vyrábět někdy kolem 80. let minulého století (Zdroj: autor)54*
- Obrázek č. 69: *Budova je přímo prošpikovávána cizími jazyky (Zdroj: autor)55*

10. Seznam tabulek

Tabulka č. 1: <i>Přehled majitelů domu č. p. 44 v Bělé u Pecky</i>	11
Tabulka č. 2: <i>Přehled majitelů domu č. p. 706 v Hořicích</i>	21
Tabulka č. 3: <i>Přehled majitelů domu č. p. 72 v Pecce</i>	27
Tabulka č. 4: <i>Přehled majitelů domu č. p. 40 v Ústí</i>	43

11. Seznam použitých symbolů a zkratk

č. p.	číslo popisné
gr. č.	groš český (pražský groš)
n. p.	národní podnik
NPÚ	Národní památkový ústav
SOA	Státní oblastní archiv
zl	rakousko-uherský zlatý